

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze ve veřejném zasedání konaném dne 31. srpna 2016 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Luboše Vlasáka a soudců JUDr. Tomáše Stuchlíka a JUDr. Věry Trojanové, projednal odvolání obžalovaného Miroslava **E.**, nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, adresa pro doručování xxx, xxx xxx a **státního zástupce** Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 18. dubna 2016, sp.zn. 5 T 289/2015 a rozhodl **t a k t o**:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. řádu se v napadeném rozsudku **z r u š u j e** výrok o vině pod bodem 2), celý výrok o trestu, výrok o uloženém ochranném léčení a výrok o náhradě škody a za podmínek § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje **t a k t o**:

obžalovaný

Miroslav **E.**,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx xxx, adresa pro doručování xxx, xxx xxx

j e v i n e n, ž e

2)

dne 9.4.2015 ve 14:55 hodin, v době kdy vozidlo zn. Škoda Octavia Combi, RZ: xxx bylo pronásledováno Pohotovostní motorizovanou jednotkou PČR Praha ve složení pprap. Dominik M. a pprap. Jaroslav Č., v Praze 5, od ulice Pod Děvínem, kde obžalovaný Miroslav E. za jízdy převzal řízení tohoto motorového vozidla od svého bratra Davida E., nar. xxx ve směru k ulici

Kroupova v 14:55 hodin svým způsobem jízdy ohrozil obžalovaný v ulici Kutvirtova v protisměru jedoucí vozidlo Škoda Superb tak, že nepřiměřenou rychlostí najel do protisměru těsně před protijedoucí vozidlo, ve 14:56 hodin, aniž by dal znamení o změně směru jízdy, předjel nebezpečně rychlou jízdou před křižovatkou Kutvirtova - Radlická jiné blíže neztotožněné vozidlo jedoucí stejným směrem a zároveň nerespektoval vodorovnou dopravní značku "Dej přednost v jízdě" v křižovatce Kutvirtova - Radlická v Praze 5, kdy prudce vjel do ulice Radlická ve směru z centra, ve 14:56 hodin v místě, kde na ulici Radlická probíhaly stavební práce, nerespektoval vodorovnou dopravní značku "dvojitá čára souvislá", a tuto oběma levými koly přešel do protisměru, ač doprava byla v těchto místech svedena do pravého jízdního pruhu, a toto bylo upraveno svislou dopravní značkou, ve 14:57 hodin nerespektoval v křižovatce Radlická - Pod Vodovodem červený světelný signál "Stůj", křižovatkou projel ve vysoké rychlosti směrem k ulici Jeremiášova, následně nerespektoval vodorovné dopravní značení "Dvojitá souvislá čára", tuto přešel a v protisměru ohrozil svým stylem jízdy protijedoucí vozidla, ve 14:57 hodin z levého jízdního pruhu prudce odbočil, aniž by dal znamení o změně směru jízdy, do ulice Stará Stodůlecká, kde v čase 14:57 hod. v křižovatce ohrozil a těsně minul blíže neztotožněného chodce na přechodu pro chodce ve směru do ulice Řeporyjská, při průjezdu křižovatkou Stará Stodůlecká - Řeporyjská v čase 14:58 hodin nerespektoval svislou dopravní značku "Dej přednost v jízdě" a ve směru vpravo ve vysoké rychlosti projel tak, že při výjezdu z této křižovatky najel do protisměru levou částí vozidla, a tím nerespektoval vodorovnou dopravní značku "Příčná čára souvislá", v křižovatce Řeporyjská - Tichnova v čase 14:58 hodin nerespektoval svislou dopravní značku "Dej přednost v jízdě" a dále vodorovnou dopravní značku "Příčná čára souvislá" tuto přešel do protisměru a z ulice Řeporyjská prudce odbočil doleva bez znamení o změně směru jízdy do ulice Tichnova, kdy v této křižovatce svým jednáním ohrozil ostatní účastníky silničního provozu, kdy předjel vozidlo stojící v křižovatce jedoucí stejným směrem tak, že opět nerespektoval vodorovnou dopravní značku "Příčná čára souvislá", kterou bez znamení o změně směru jízdy přešel celým vozidlem do protisměru, a tímto donutil protijedoucí vozidlo Škoda Octavia combi, bílé barvy, nezjištěné RZ, k nebezpečnému manévru, když k odvrácení střetu muselo přejet vodorovnou dopravní značku "Příčná čára souvislá", následně vozidlo řízené obžalovaným těsně minulo vozidlo Citroen Picasso, nezjištěné RZ, jedoucí po hlavní silnici za Škodou Octavií combi, bílé barvy, v čase 14:58 hodin předjel obžalovaný, aniž by dal znamení o změně směru jízdy, na zpomalovacím prahu umístěném před přechodem pro chodce v křižovatce Tichnova – Schwarzenberská, blíže neztotožněné vozidlo, stříbrné barvy, dále pokračoval v protisměru jízdy až do předjetí dalšího vozidla Range Rover, nezjištěné RZ, jedoucího stejným směrem k ulici Bucharova, na křižovatce Tichnova-Bucharova pak obžalovaný nerespektoval červený signál "Stůj", křižovatkou projel rovně směrem do ulice Petržílkova, následně odbočil z ulice

Bucharova vlevo do ulice Řeporyjská ve směru do centra, v křižovatce ulic Petržilkova – Na Zláté, těsně minul strážníka městské policie, a poté nerespektoval svistou dopravní značku "Zákaz předjíždění", když v místě, kde je to zakázáno, bezohledně vjel mezi vozidlo Mercedes, šedé barvy, nezjištěné RZ, jedoucím stejným směrem, a protijedoucí vozidlo Škoda Octavia combi, černé barvy, nezjištěné RZ, řidič vozidla Mercedes byl nucen, ve snaze zabránit nehodě, uhnout v křižovatce vpravo, v čase 14:59 hodin projel obžalovaný křižovatku Petržilkova – Pod Hranicí rovněž do Centrálního parku v Praze 5 - Stodůlky, při vjezdu do tohoto parku ohrozil neztotožněného chodce jdoucího po chodníku v ulici Pod Hranicí ve směru k ulici Armády, kterého donutil rychle uskočit, v Centrálním parku svou jízdou i její rychlostí obžalovaný, ohrožoval chodce, a na cestě určené pro chodce vedoucí podél rybníku, v čase 14:59 hodin donutil obžalovaný svou jízdou neztotožněnou osobu s kočárkem k uskočení, následně před ním musely uhnout dvě neztotožněné osoby s kočárky včetně dalších procházejících se osob, poté ohrozil další osoby s kočárky včetně šesti osob, které se vozidlu velmi těsně vyhnuly a v Centrálním parku pod kopcem vedle potůčku ve velmi stísněném prostoru ohrozil Lenku F., nar. xxx, a jejího syna, kdy Lenka F. si jedoucího vozidla všimla až na poslední chvíli a byla jízdou obžalovaného přinucena syna hrubě hodit před vozidlem do trávy a těsně před vozidlem uskočit, následně obžalovaný pokračoval v jízdě Centrálním parkem a po cca sto metrech přinutil nejen uskočit Petru Ř., nar. xxx, ale současně ji přinutil strhnout jejího čtyřletého syna, když zjistila, že obžalovaný zvyšuje rychlost jízdy, poté v 15:00 hodin sjelo vozidlo řízené obžalovaným ze zpevněného povrchu na trávník, kde došlo k poškození vozidla (proražení olejové vany), dále obžalovaný již nižší rychlostí pokračoval k ulici Nová Kolonie, kde u domu č. p. 4, za jízdy z vozidla vystoupil a pokoušel se utéci, následně byl zadržen hlídkou PMJ, z kamerového záznamu, který byl hlídkou PMJ pořízen, pak vyplývá, že v průběhu své riskantní jízdy, zejména pak v Centrálním parku, obžalovaný téměř neustále zvyšoval rychlost jím řízeného vozidla, poškozením vozidla pak způsobil majiteli Vasilu Xxx, nar. xxx, škodu ve výši 38.000,- Kč, a výše uvedeným jednáním porušil nejméně ustanovení § 4 písm. a), b) a c), § 5 odst. 1 písm. d), odst. 2 písm. f) a g), § 11 odst. 1, § 12 odst. 5, § 17 odst. 2, 3 a 5 § 18 odst. 1, 4, a § 21 odst. 1, § 22 odst. 1, § 30 odst. 1, 2 a § 53 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů,

t e d y : úmyslně způsobil obecné nebezpečí tím, že vydal lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví tím, že se dopustil nebezpečného jednání,

č í m ž s p á c h a l

pod bodem 2) zločin obecného ohrožení podle § 272 odst. 1, trestního zákoníku,

a odsuzuje se

za shora uvedený zločin a za přečin podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku pod bodem 1) výroku napadeného rozsudku, tímto rozsudkem nedotčeným, podle § 272 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let nepodmíněně**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trest zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu **10 (deseti) let**.

Podle § 99 odst. 2 písm. b) a odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení protitoxikomanické formou ambulantní**.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný povinen **zaplatit** poškozenému Vasylovi Xxx, nar. xxx, trvale bytem Xxx, xxx, doručovací adresa Xxx, xxx, škodu ve výši 38.000,- Kč.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 2, sp.zn. 5 T 289/2015 ze dne 18.4.2026 byl obžalovaný pod bodem 1) shledán vinným ze spáchání přečinu podílnictví podle § 214 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jehož se dle výroku napadeného rozsudku měl dopustit tím, že :
dne 7.4.2015 v Praze 5, Stodůlky, Šostakovičovo náměstí, poblíž pošty převzal od Davida Ž., vozidlo zn. Škoda Octavia Combi, RZ: xxx, ačkoli mu bylo známo, že vozidlo je kradené a následně je používal pro svoji potřebu k jízdám na území hl.m.Prahy, předmětné vozidlo mělo hodnotu 38.000,- Kč.

Pod bodem 2) výroku napadeného rozsudku pak byl obžalovaný shledán vinným ze spáchání přečinu obecného ohrožení z nedbalosti podle § 273 odst. 1,

2 písm. b) trestního zákoníku, jehož se dle výroku napadeného rozsudku měl dopustit tím, že :

dne 9.4.2015 ve 14:52 hodin, když se jej snažila pomocí výstražného znamení "STOP" zadržet Pohotovostní motorizovaná jednotka PČR Praha ve složení pprap. Dominik M. a pprap. Jaroslav Č., v Praze 5, na křižovatce ulic Strakonická a Nádražní, na výzvu k zastavení obžalovaný nereagoval, naopak prudce zvýšil rychlost vozidla zn. Škoda Octavia Combi, RZ: xxx, které řídil, a hlídce ujížděl kolem zastávky MHD v Praze 5, ul. Nádražní, následně byl sledován policejní hlídkou PMJ od 14:53 hodin, a to v ulici Nádražní, kdy ve 14:54 hod. vysokou rychlostí předjížděl vozidlo ve stejném směru a následně vysokou rychlostí, místy až 160km/hod. ujížděl ulicí Křížová, do ulice Na Kovářce, kde v čase 14:55 hodin odbočil vpravo do ulice Pod Děvínem ve směru k ulici Kroupova a následně ve 14:55 hodin svým způsobem jízdy ohrozil obžalovaný v ulici Kutvirtova v protisměru jedoucí vozidlo Škoda Superb tak, že nepřiměřenou rychlostí najel do protisměru těsně před protijedoucí vozidlo, ve 14:56 hodin, aniž by dal znamení o změně směru jízdy, předjel nebezpečně rychlou jízdou před křižovatkou Kutvirtova - Radlická jiné blíže neztotožněné vozidlo jedoucí stejným směrem a zároveň nerespektoval vodorovnou dopravní značku "Dej přednost v jízdě" v křižovatce Kutvirtova - Radlická v Praze 5, kdy prudce vjel do ulice Radlická ve směru z centra, ve 14:56 hodin v místě, kde na ulici Radlická probíhaly stavební práce, nerespektoval vodorovnou dopravní značku "dvojitá čára souvislá", a tuto oběma levými koly přešel do protisměru, ač doprava byla v těchto místech svedena do pravého jízdního pruhu, a toto bylo upraveno svislou dopravní značkou, ve 14:57 hodin nerespektoval v křižovatce Radlická - Pod Vodovodem červený světelný signál " Stůj ", křižovatkou projel ve vysoké rychlosti směrem k ulici Jeremiášova, následně nerespektoval vodorovné dopravní značení "Dvojitá souvislá čára", tuto přešel a v protisměru ohrozil svým stylem jízdy protijedoucí vozidla, ve 14:57 hodin z levého jízdního pruhu prudce odbočil, aniž by dal znamení o změně směru jízdy, do ulice Stará Stodůlecká, kde v čase 14:57 hod. v křižovatce ohrozil a těsně minul blíže neztotožněného chodce na přechodu pro chodce ve směru do ulice Řeporyjská, při průjezdu křižovatkou Stará Stodůlecká - Řeporyjská v čase 14:58 hodin nerespektoval svislou dopravní značku "Dej přednost v jízdě" a ve směru vpravo ve vysoké rychlosti projel tak, že při výjezdu z této křižovatky najel do protisměru levou částí vozidla, a tím nerespektoval vodorovnou dopravní značku "Příčná čára souvislá", v křižovatce Řeporyjská - Tichnova v čase 14:58 hodin nerespektoval svislou dopravní značku "Dej přednost v jízdě" a dále vodorovnou dopravní značku "Příčná čára souvislá" tuto přešel do protisměru a z ulice Řeporyjská prudce odbočil doleva bez znamení o změně směru jízdy do ulice Tichnova, kdy v této křižovatce svým jednáním ohrozil ostatní účastníky silničního provozu, kdy předjel vozidlo stojící v křižovatce jedoucí stejným směrem tak, že opět nerespektoval vodorovnou dopravní značku "Příčná čára souvislá", kterou bez znamení o změně směru jízdy přešel celým vozidlem do

protisměru, a tímto donutil protijedoucí vozidlo Škoda Octavia combi, bílé barvy, nezjištěné RZ, k nebezpečnému manévru, když k odvrácení střetu muselo přejet vodorovnou dopravní značku "Příčná čára souvislá", následně vozidlo řízené obžalovaným těsně minulo vozidlo Citroen Picasso, nezjištěné RZ, jedoucí po hlavní silnici za Škodou Octavií combi, bílé barvy, v čase 14:58 hodin předjel obžalovaný, aniž by dal znamení o změně směru jízdy, na zpomalovacím prahu umístěném před přechodem pro chodce v křižovatce Tichnova – Schwarzenberská, blíže neztotožněné vozidlo, stříbrné barvy, dále pokračoval v protisměru jízdy až do předjetí dalšího vozidla Range Rover, nezjištěné RZ, jedoucího stejným směrem k ulici Bucharova, na křižovatce Tichnova-Bucharova pak obžalovaný nerespektoval červený signál "Stůj", křižovatkou projel rovně směrem do ulice Petržilkova, následně odbočil z ulice Bucharova vlevo do ulice Řeporyjská ve směru do centra, v křižovatce ulic Petržilkova – Na Zláté, těsně minul strážníka městské policie, a poté nerespektoval svistou dopravní značku "Zákaz předjíždění", když v místě, kde je to zakázáno, bezohledně vjel mezi vozidlo Mercedes, šedé barvy, nezjištěné RZ, jedoucím stejným směrem, a protijedoucí vozidlo Škoda Octavia combi, černé barvy, nezjištěné RZ, řidič vozidla Mercedes byl nucen, ve snaze zabránit nehodě, uhnout v křižovatce vpravo, v čase 14:59 hodin projel obžalovaný křižovatkou Petržilkova – Pod Hranicí rovně do Centrálního parku v Praze 5 - Stodůlky, při vjezdu do tohoto parku ohrozil neztotožněného chodce jdoucího po chodníku v ulici Pod Hranicí ve směru k ulici Armády, kterého donutil rychle uskočit, v Centrálním parku svou jízdou i její rychlostí obžalovaný, ohrožoval chodce, a na cestě určené pro chodce vedoucí podél rybníku, v čase 14:59 hodin donutil obžalovaný svou jízdou neztotožněnou osobu s kočárkem k uskočení, následně před ním musely uhnout dvě neztotožněné osoby s kočárky včetně dalších procházejících se osob, poté ohrozil další osoby s kočárky včetně šesti osob, které se vozidlu velmi těsně vyhnuly a v Centrálním parku pod kopcem vedle potůčku ve velmi stísněném prostoru ohrozil Lenku F., nar. xxx, a jejího syna, kdy Lenka F. si jedoucího vozidla všimla až na poslední chvíli a byla jízdou obžalovaného přinucena syna hrubě hodit před vozidlem do trávy a těsně před vozidlem uskočit, následně obžalovaný pokračoval v jízdě Centrálním parkem a po cca sto metrech přinutil nejen uskočit Petru Ř., nar. xxx, ale současně ji přinutil strhnout jejího čtyřletého syna, když zjistila, že obviněný zvyšuje rychlost jízdy, poté v 15:00 hodin sjelo vozidlo řízené obžalovaným ze zpevněného povrchu na trávník, kde došlo k poškození vozidla (proražení olejové vany), dále obžalovaný již nižší rychlostí pokračoval k ulici Nová Kolonie, kde u domu č. p. 4, za jízdy z vozidla vystoupil a pokoušel se utéci, následně byl zadržen hlídkou PMJ, z kamerového záznamu, který byl hlídkou PMJ pořízen, pak vyplývá, že v průběhu své riskantní jízdy, zejména pak v Centrálním parku, obžalovaný téměř neustále zvyšoval rychlost jím řízeného vozidla, poškozením vozidla pak způsobil majiteli Vasilu Xxx, nar. xxx škodu ve výši 38.000,- Kč, a výše uvedeným jednáním porušil nejméně ustanovení § 4

písm. a), b) a c), § 5 odst. 1 písm. d), odst. 2 písm. f) a g), § 11 odst. 1, § 12 odst. 5, § 17 odst. 2, 3 a 5 § 18 odst. 1, 4, a § 21 odst. 1, § 22 odst. 1, § 30 odst. 1, 2 a § 53 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) – dále jen ZSP.

Pokud jde o trest, soud I. stupně uložil obžalovanému trest podle § 273 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, tedy úhrnný trest odnětí svobody v trvání čtyřiceti osmi měsíci, kdy podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Dále soud I. stupně uložil obžalovanému vedlejší trest podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku a to trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu deseti let. Dále soud I. stupně uložil obžalovanému podle § 99 odst. 2 písm. b) a odst. 4 tr. zákoníku ochranné léčení protitoxikomanické formou ambulantní.

V napadeném rozsudku byl rovněž učiněn výrok o náhradě škody, kdy dle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému Vasyl Xxx, nar. xxx, trvale bytem Xxx, xxx, k obeslání Xxx, xxx, škodu ve výši 38.000,- Kč.

Proti tomuto rozsudku podal přímo do protokolu o hlavním líčení odvolání intervenující státní zástupce, kdy následně toto odvolání bylo řádně odůvodněno a rovněž proti rozsudku podal odvolání i obžalovaný prostřednictvím svého obhájce.

Pokud jde o odvolání státního zástupce, toto směřuje do výroku o vině pod bodem 2) a tím i do výroku o trestu, kdy vytýká státní zástupce soudu I. stupně, že jednání pod bodem 2) posoudit jako trestný čin spáchaný z nedbalosti. Státní zástupce je toho názoru, že obžalovaný vzhledem ke způsobu jeho jízdy a porušení pravidel silničního provozu, kdy ohrožoval ostatní účastníky silničního provozu a mohl kdykoliv tohoto jednání zanechat, je nutno kvalifikovat jako úmyslný trestný čin, přičemž vzhledem k trestní minulosti obžalovaného mu byl uložen velice mírný trest, kdy se tedy domáhá zrušení výroku o trestu a zrušení výroku o vině pod bodem 2) a vrácení věci soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Pokud jde o odvolání obžalovaného, jeho odvolání směřuje toliko do výroku o uloženém trestu a do výroku o uložení povinnosti k náhradě škody, kdy vytýká soudu I. stupně, že mu uložil nepřiměřeně přísný trest neodpovídající nedbalostnímu trestnému činu, když mu byl uložen trest zákazu řízení motorových vozidel na samé horní hranici, kdy oba dva uložené tresty

považuje za tresty uložené v rozporu se základními zásadami při ukládání trestu, jak je stanoví ustanovení § 38 a § 39 tr. zákoníku. Poukazuje na skutečnost, že obžalovaný během celé doby spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení, nikomu nechtěl ublížit. Soud I. stupně dokonce uvažoval o uložení trestu domácího vězení, pak náhle změnil svůj názor. Rovněž nesouhlasí s výrokem o náhradě škody, kdy předmětné vozidlo mělo před samotnou událostí hodnotu 38.000,- Kč a posléze, byť poškozené, bylo toto vozidlo poškozenému vráceno. Domáhá se proto zrušení napadeného výroku o trestu, uložení podmíněného trestu či trestu domácího vězení, snížení trestu zákazu řízení motorových vozidel, a to na spodní polovinu a odkázání poškozeného na řízení ve věcech občanskoprávních, pokud jde konkrétně o poškozeného Vasyly Xxx.

Městský soud v Praze jako soud odvolací ve smyslu § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost oběma odvoláními napadených výroků rozsudku soudu z hlediska vytýkaných vad a stejně tak i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo a dospěl k závěru, že zatímco odvolání obžalovaného je nedůvodné, bylo shledáno důvodným odvolání státního zástupce v neprospěch obžalovaného, ale zároveň vzhledem ke skutečnosti, že státní zástupce napadal výrok o vině pod bodem 2), otevřel odvolacímu soudu možnost změnit skutková zjištění soudu I. stupně, a to v podstatě ve prospěch obžalovaného.

Pokud jde o samotnou procesní stránku, nebyly zjištěny žádné závažné procesní vady řízení, které by předcházely vynesení napadeného rozsudku a Městský soud v Praze jako soud odvolací nedospěl k závěru, že by zde byl důvod uvedený v § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu pro zrušení napadeného rozsudku. Odvolací soud se v rámci oddělitelných výroků pak nezabýval výrokem o vině pod bodem 1) výroku napadeného rozsudku, neboť tento výrok nebyl napaden ani ze strany obžalovaného, ani ze strany státního zástupce.

Pokud jde o jednání pod bodem 2) zejména poté, co odvolací soud některé důkazy zopakoval a znovu vyslechl obžalovaného E., dospěl k závěru, že nalézací soud pochybil, pokud zcela převzal skutkový děj z obžaloby státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5. Z výpovědi obou policistů, kteří vozidlo Škoda Octavia Combi, RZ: xxx pronásledovali a rovněž i z výpovědi samotného obžalovaného Miroslava E. vyplývá, že zpočátku vozidlo, které bylo již tehdy pronásledované hlídkou policie neřídil obžalovaný Miroslav E., ale jeho bratr David E. a teprve v Praze 5, v ulici Pod Děvínem se přesunul obžalovaný Miroslav E., který do té doby seděl na zadním sedadle na místo řidiče, zatímco jeho bratr řízení vozidla v tomto momentu opustil, přičemž tyto skutečnosti musely být známy již soudu I.stupně před vynesením napadeného rozsudku. Tuto zřejmou nesprávnost odvolací soud napravil sám poté, co vyslechl obžalovaného a se souhlasem stran přečetl výpovědi svědků

Jaroslava Č. a Dominika M., kdy tak částečně omezil místo i dobu páchání jednání obžalovaného pod bodem 2). Odvolací soud dále konstatuje, že při právní kvalifikaci jednání obžalovaného pod bodem 2) nerespektoval soud I. stupně judikát Nejvyššího soudu ČR uveřejněný pod sp.zn. 4 Tdo 1094/2013. Nejvyšší soud ČR tehdy výslovně uvedl, že zákonný znak trestného činu obecného ohrožení podle § 272 tr. zákoníku spočívající v tom, že pachatel vydá lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví lze naplnit nejen tím, že větší počet osob, nejméně sedm je konkrétně a bezprostředně ohroženo ve stejném okamžiku, nýbrž i tehdy, jsou-li takto ohroženy v krátkém časovém intervalu postupně jediným souvislým nedělitelným jednáním pachatele. Taková situace dle Nejvyššího soudu ČR může spočívat například i v tom, že pachatel jako řidič osobního motorového vozidla během pronásledování policejními vozy jede v centru města i mimo obec nepřiměřenou vysokou rychlostí, touto rychlostí na červené světelné znamení projede několik frekventovaných křižovatek, předjíždí vozidla z různých stran, a to i v odstavném pruhu, dále pak znenadání opakovaně zabrzdí se snahou vyvolat hromadnou kolizi ostatních vozidel, apod., přičemž v souhrnu těchto okolností vytvoří stav živelnosti a záměrně jej udržuje. Nejvyšší soud ČR v tomto svém rozhodnutí výslovně uvedl, pokud jde o zavinění, že i u tohoto řidiče je dána subjektivní stránka trestného činu obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 tr. zákoníku, kdy je evidentní, že obviněný svojí jízdou nesledoval ohrožení jen některého konkrétního účastníka silničního provozu, ale jeho záměrem a úmyslem bylo uniknout pronásledujícím policistům, a to doslova za každou cenu. K tomu zvolil způsob jízdy, při němž nerespektoval základní dopravní předpisy a vyvolal stav, který ve svém celku lze označit za obecné nebezpečí, kdy se v ohrožení života a zdraví ocitlo větší množství občanů, a to účastníků silničního provozu. Nejvyšší soud ČR proto zastává názor, že takováto či podobná jízda s vozidlem, byť pouze osobním v podmínkách dopravní situace je způsobila vyvolat stav obecného nebezpečí ve smyslu spáchání trestného činu obecného ohrožení dle § 272 odst. 1 tr. zákoníku.

Městský soud v Praze jako soud odvolací konstatuje, že tento právní názor Nejvyššího soudu ČR lze jednoznačně aplikovat i na jednání obžalovaného Miroslava E., pokud jde o jednání pod bodem 2) výroku napadeného rozsudku, které bylo upraveno ve znění rozsudku Městského soudu v Praze. Tento právní názor, pokud jde o naplnění skutkové podstaty úmyslného zločinu obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 tr. zákoníku spáchaného alespoň v eventuálním úmyslu opírá odvolací soud i o další rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp.zn. 7 Tdo 598/2016 ze dne 17.8. 2016, kdy zcela podobný případ rovněž Nejvyšší soud ČR posoudil jako jednání odpovídající ustanovení § 272 odst. 1 tr. zákoníku. Odvolací soud tak vytýká soudu I. stupně, že nerespektoval právní názor Nejvyššího soudu ČR, jak takováto jednání posuzovat.

Městský soud v Praze proto upravil skutková zjištění, aby odpovídala obsahu provedených důkazů, přičemž zvolil právní kvalifikaci zločinu obecného ohrožení dle § 272 odst. 1 tr. zákoníku, a to z důvodů shora uvedených, kdy je vázán právní názorem Nejvyššího soudu ČR, kdy se tato skutečnost musela odrazit i v uloženém trestu. Odvolací soud konstatuje, že nelze přehlédnout situaci, že odsouzený postupně vydal do nebezpečí řadu osob, včetně dětí, přičemž jde o osobu, která byla v minulosti již dvanáctkrát soudně projednávána a navíc se nyní posuzovaného jednání evidentně dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení vzhledem k rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1, sp.zn. 9 T 140/2011 ze dne 30.1. 2013, přičemž při použití právní kvalifikace dle § 272 odst. 1 tr. zákoníku byl ohrožen uložením úhrnného trestu, a to trestu v trestní sazbě 3 až 8 let, kdy odvolací soud uložil obžalovanému úhrnný trest za shora uvedený zločin obecného ohrožení dle § 272 odst. 1 tr. zákoníku a rovněž za přečin podílnictví dle § 214 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku pod bodem 1) výroku napadeného rozsudku, který žádným odvoláním napaden nebyl, přičemž uložil obžalovanému úhrnný trest v trvání pěti let nepodmíněně, tedy trest vyměřený ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby, kdy jej po splnění podmínek § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařadil pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou. Odvolací soud uložil tento nepodmíněný trest ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby s tím, že lze s vysokou mírou pravděpodobnosti očekávat nařízení výkonu trestu odnětí svobody v trvání dvou let, který byl obžalovanému podmíněně odložen právě shora uvedeným rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 1, sp.zn. 9 T 140/2011. Jako správný a zákonný převzal rovněž z napadeného rozsudku odvolací soud trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidle všeho druhu v maximálně možné výměře deseti let, neboť odsouzený se dopustil jednání mimořádné společenské škodlivosti, kdy nikoliv díky němu, ale díky duchapřítomnosti ostatních účastníků silničního provozu těmto nevznikla žádná škoda či zranění. Nelze rovněž přehlédnout výpis z karty řidiče, kdy má odsouzený několik záznamů a v minulosti mu byly ukládány tresty zákazu činnosti. Současný stav bodového hodnocení obžalovaného je 12 trestných bodů. Obžalovaný je evidentně řidičem velice nebezpečným a je v zájmu společnosti mu vyměřit trest zákazu řízení motorových vozidel na samé horní hranici.

Jako správný a zákonný byl rovněž převzat výrok o ochranném léčení vyslovený ve smyslu § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku, a to vzhledem k závěrům znaleckého posudku z oboru psychiatrie, který soud I. stupně v rámci dokazování řádně provedl.

Odvolací soud rovněž z rozsudku soudu I.stupně jako správný a zákonný převzal i výrok o náhradě škody vůči poškozenému Vasylovi Xxx, kdy tuto povinnost uložil obžalovanému nikoli z titulu uznání viny pod bodem 1), neboť obžalovaný pod bodem 1) se tohoto jednání dopustil jako podílník, nýbrž z

důvodů poškození vozidla jednáním pod bodem 2) výroku napadeného rozsudku, respektive 2) výroku rozsudku Městského soudu v Praze. Navíc nelze přehlédnout podstatnou skutečnost, že oprava vozidla dle znaleckého posudku by si vyžádala dokonce částku 79.000,- Kč, což je naprosto ekonomicky nerentabilní, neboť časová hodnota vozidla ke dni nehodového děje činila pouze 38.000,- Kč. S touto škodou se rovněž poškozený připojil k trestnímu řízení, výše této způsobené škody je součástí popisu skutkového děje v napadeném rozsudku pod bodem 2), proti kterému ani obžalovaný odvolání nepodal, přičemž odvolací soud v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 tr. řádu proto rozhodl o uložení povinnosti obžalovanému poškozenému Vasylovi Xxx tuto škodu ve výši 38.000,- Kč uhradit.

Vzhledem k tomu, že odvolací soud vyhověl odvolání státního zástupce jak ve zpřísnění výroku o trestu, tak ve zpřísnění právní kvalifikace, kdy z důvodu podání odvolání státního zástupce do výroku o vině pod bodem 2) měl možnost i změnit výrok o vině, shledal odvolání obžalovaného jako nedůvodné, který brojil do výroku o trestu a do výroku o náhradě škody, a proto v souladu s ustanovením § 256 tr. řádu odvolání obžalovaného zamítl.

Poučení: Proti tomuto rozsudku nelze podat odvolání, lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 256e tr.ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky (§ 265c tr.ř.). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci, na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr.ř.). Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí

dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 31. srpna 2016

JUDr. Luboš V l a s á k, v.r.
předseda senátu

Za správnost:
Monika Dudová